

Drága Zsuzsám!

Elővártaam amíg az országos hivatalos ünnepség
berajlik. A tömegben nem kölhatok hozzád úgy kívény kerint.
Nöteleső formáságnak, udvariasságnak volt a napja, aktualis
volt, tehát szabálykerü! Erért vártam, és most jöök. Most
külön, engem magamat hallgathatsz meg. Drága Zsuzsám, sok
szépet, igazat, meghatót, baráti szót mondtaak neked! Neked
a tavak művésének, a költői gondolatok geniájének nem
lehet tavakkal kifejezni érzéseket. Nem tudok. Érezek.
Azt a ragaszkodó, kiölöt szántott mélyéges barátságomat
melybel hozzád szállok most és megkömlíhatatlan boldog
és sikerdis ekstendót kívánok Neked, abból az érzés-
ből, arral a melegséggel küldöm, amely minket már
akkor egymás iránt való megértéssel töltött el, mikor a
nehéz időkben színházat is kellett veretnünk együtt és
amikor II. József Csáknak erüist koronájára a költő e
sorokat írta:

Élet, művészet mezején Te bátrán,
az első nagy a korodok sorában
és korodut meg kívény fogadd,
a hála küldi és a töltolat.

A mi jó Istemiánk áldjon meg Téged!

Budapest, 1923 június 25.

Barát: József